

In liefde gedenken wij
HENDRIKA VAN DER SLOOT
weduwe van
Johannes Wilhelmus Kuenen

Zij werd geboren te Bostel op 1 februari 1902
en overleed aldaar op 10 mei 1984.

Dankbaar zijn wij omdat wij haar zo lang in
ons midden mochten hebben.

Tot de laatste dag was zij het middelpunt van
ons gezin en het was steeds weer een vreugde
voor haar wanneer haar kinderen haar om-
ringden.

Komend uit een groot gezin wist ze wat
werken was en klaar staan voor anderen zat
haar in het bloed. Ze had daardoor waardering
voor het werk van anderen er kwam vooral in
haar gezin nooit iemand iets tekort. Ze vond
het fijn als iedereen thuis was, vooral de klein-
kinderen trokken haar aandacht. Allemaal
kwamen ze graag bij oma terug. Het was een
moeder die een gezellig thuis schiep niet alleen
voor haar gezin maar ook voor haar familie en
haar kennissenkring die zo talrijk was.

Het verlies van haar man met wie ze bijna
vijfenvestig jaar getrouwd was, is voor haar
dan ook steeds een lege plaats gebleven. Des
te dieper waardeerde zij daardoor de aanwezig-
heid van haar huisgenoot.

Haar leven was er een van een tevreden mens,
die met dankbaarheid terugkeek op de vele
jaren van haar leven. Klagen deed zij nooit ze
was alleen maar dankbaar. Dankbaar vooral
aan hen die haar liefderijk verzorgden in het
verpleegtehuis waar zij het laatste anderhalf
jaar heeft doorgebracht.

In haar woorden „dat ze naar vader wilde”
klonk een groot geloof dat bij God de toe-
komst veilig is. Zo ze geleefd heeft is ze ge-
storven: met een knipoog van dankbaarheid
naar het verleden en een van gelovig ver-
trouwen naar Gods toekomst.

Zo leggen wij haar leven in Gods handen waar
nooit iets goeds verloren gaat.

Wij zeggen U dank voor Uw bliken van mede-
leven en Uw gebed.

Kinderen, kleinkinderen en huisgenoot.